

skab, idet Ingen veed, om han tør gaae ud eller skal blive hjemme. At dette er saa, vide vi af Erfaring. Jeg skal navnlig nævne Aaret 1865 — troer jeg det var —, da der uventet om Efteraaret extraordinært blev indkaldt befarent Mandskab; der blev dengang tilveiebragt en heel Forstyrrelse i Søfarten, saa at denne standsede og der blev en heel Deel Uro omkring i Landets Havne. Dertil kommer, at de fleste Søfarende om Foraaret eller i Februar Maaned, naar Indkaldelsen sædvanlig finder Sted, ere hjemme, medens dette ikke er Tilfældet paa andre Tider af Aaret, naar Sjøfarten er igang. Hvor tiltalende og for Marinens Vedkommende god denne Bestemmelse derfor end kunde være, har jeg dog store Betænkeligheder ved at gaae over dertil. Men paa den anden Side maa jeg indrømme det ærede Medlem, at det virkelig vil være overordentlig haardt for det befarnede Mandskab, der indkaldes om Foraaret og ikke bliver benyttet, at det ikke tør gaae i udenrigs Fart uden særlig Tilladelse af Marinebestyrelsen, men skal ligge hen til Efteraaret, indtil der siges til det: Nu kunne I gaae, vi have Intet for Eder at bestille, uden at dette bliver regnet det tilgode som Aftjening af Værnepligten. Jeg troer derfor, at der er god Anledning til at hjælpe paa dette Forhold, og at man, naar man virkelig er nødt til at behandle Mandskabet paa denne Maade, bør lade den Tid, i hvilken det saaledes ligger hen, komme det Noget tilgode som en Aftjening af Værnepligten; thi saa overordentlig begunstiget er det befarnede Mandskab ikke, som min ærede Ven fra Bornholm (Falleen) meente, naar han udtalte, at det havde saa meget mindre Tjenestetid end de øvrige Mænd her i Landet. Det er vel saa, at det befarnede Mandskab under almindelige Forhold sjældent indkaldes til mere end eet eller i det højeste to Togter; men det maa for det Første erindres, at, naar dette Mandskab engang er udfiret, lader man det gjøre Tjeneste ombord paa Skibet, hvad enten Togtet er langt eller kort, og om end den øvrige Besætning bliver omskiftet paa Grund af, at Øvelsen forandres, beholder man dette Mandskab tilbage, og dernæst maa man lægge Mærke til, at dets Tjenestetid først udløber

med det 38te Aar, saa at det altsaa indtil denne Alder til enhver Tid er udsat for at blive indkaldt. Selv om man altsaa vil frasfalde det af det ærede Medlem antydede Forslag om en dobbelt Udskrivning for det befarnede Mandskab, troer jeg dog, at man bør sørge for at skaffe det en Begunstigelse for den Tid og for det store Offer, som kræves af mange af det, idet de maae henligge en Tid uden at blive brugte. — Naar det ærede Medlem endvidere nævnte, at ogsaa Heelbefarne bleve udfiret som Halvbefarne, da veed jeg ikke, om jeg har opfattet det ærede Medlem rigtigt, om han derved mener Mænd, der ere indsatte i Ruller som heelbefarne. Det kan vel være Tilfældet, at Mænd, der have opfyldt de Bestingelser, som ere nødvendige for at blive heelbefarne, men ikke ere bleve optagne i Rullerne som saadanne, og som ikke have faaet denne Charakter indsat i deres Søfartsbog, ere bleve udfiret som halvbefarne; men at Mænd, der have Charakteren af Heelbefarne i deres Søfartsbog og ere opførte saaledes i Rullerne, skulle være bleve indkaldte som halvbefarne, troer jeg ikke; jeg kjender idetmindste intet Tilfælde af den Art. — Naar det ærede Medlem for Bornholm vilde have et Ord i § 4 forandret, nemlig, at i Sætningen: „Alle befarnede Værnepligtige aftjene deres Værnepligt ved Søværnet“, Ordet „Søværnet“ skulde forandres til „Flaaden“, fordi disse Værnepligtige ikke skulde arbejde paa Orlogsværftet, da troer jeg ikke, at dette ret vil lade sig gjøre, thi disse Mænd maae kunne benyttes i Søværnets Tjeneste, hvorfomhelst det skal være, ligesom Andre. — Foraavidt endelig det ærede Medlem vilde have hele Udskrivningsvæsenet henlagt til Krigsministeriet, er han allerede imødegaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad); men jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ogsaa kunde være Grund til at henlægge Noget deraf til Marineministeriet; thi at Krigsministeriet skulde udskrive det befarnede Mandskab og de Søværnepligtige, er ikke fuldkommen nødvendigt, medmindre det skulde lykkes det ærede Medlem at faae de to Ministerier saaledes forenede, at det Hele kommer under Eet.